

sygn. akt: II Cz 436/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy** w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Bogumił Goraj**

SO Irena Dobosiewicz/spr./

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela **(...)Spółdzielni (...) w T.**

z udziałem dłużników **T. N. i M. N.**

o **egzekucję świadczenia pieniężnego**

na skutek zażalenia dłużniczki M. N. na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt: I Co 1920/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 436/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu, w sprawie z wniosku wierzyciela (...)Spółdzielni (...)w T. z udziałem dłużników T. N. i M. N. o egzekucję świadczenia pieniężnego, przysądził własność nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny nr (...), o powierzchni użytkowej 47,06 m⁽²⁾, położony w (...), (...)-(...) I., dla której Sąd Rejonowy w Inowrocławiu prowadzi księgę wieczystą KW Nr (...) na rzecz P. M. zam. ul. (...), (...)-(...) I. nabytej na licytacji dnia 18 września 2013 r. za cenę wywołania, tj. 34.874,25 zł do jego majątku osobistego.

W uzasadnieniu Sąd przytoczył treść art. 998 § 1 k.p.c, po czym stwierdził, że nabywca po uprawomocnieniu się postanowienia o przybiciu uiszczył cenę nabycia w gotówce. Z tych względów Sąd orzekł jak wyżej.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła dłużniczka M. N. podnosząc, że nie została poinformowana o toczącym się postępowaniu. Wskazała, że nie otrzymała ani pozwu, ani też odpisu orzeczenia, a także nie była poinformowana o sporządzeniu operatu szacunkowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki nie jest zasadne.

Sąd Okręgowy wskazuje, że przedmiot merytorycznego badania sądu w fazie postępowania egzekucyjnego, którym jest przysądzenie własności nieruchomości, jest ograniczony wyłącznie do przesłanek objętych art. 998 § 1 k.p.c. Dotyczy

to także sądu drugiej instancji rozpoznającego zażalenie na postanowienie w tym przedmiocie. A zatem kontrola sądu sprowadza się do stwierdzenia, czy postanowienie o przybiciu lub ustaleniu ceny nabycia jest prawomocne i czy zostały wykonane warunki licytacyjne, albo też wpłacona została cała cena kupna przez Skarb Państwa. Sąd pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, że wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w niniejszej sprawie. Poza tak określonym zakresem rozpoznania pozostaje ocena prawidłowości postępowania egzekucyjnego w poprzednich etapach i jego ewentualnych uchybień, które z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przybiciu ulegają prekluzji. Wynika to wprost z art. 998 § 2 k.p.c, który, jednoznacznie stanowi, że podstawą zażalenia nie mogą być uchybienia sprzed

1

uprawomocnienia się przybicia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28.02.2007 r., V CSK 440/06, LEXnr 966831).

Dłużniczka w zażaleniu zarzuciła brak poinformowania jej o postępowaniu, o sporządzeniu operatu szacunkowego, a także podniosła, że nie otrzymała pozwu, ani też odpisu orzeczenia. Przywołane przez nią okoliczności dotyczą toku postępowania przed uprawomocnieniem się postanowienia o przybiciu prawa własności w niniejszej sprawie. Zatem w myśl art 998 § 2 k.p.c. nie mogły one stanowić podstawy zażalenia na postanowienie o przysądzeniu własności. Tym samym jej środek odwoławczy nie był uzasadniony.

Jedynie ubocznie Sąd Okręgowy wskazuje, że podstawą toczącego się postępowania egzekucyjnego jest tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu. Wobec tego dłużniczka nie mogła otrzymać pozwu, ani też orzeczenia sądowego, zaś o wszczęciu egzekucji została prawidłowo zawiadomiona przez komornika sądowego prowadzącego postępowanie /k,10,llv akt sprawy KM 4111/11/, który zawiadomił ją również o terminie opisu i oszacowania nieruchomości /k.51 akt sprawy KM 4111/11/.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.

2